

מאמרים ופרפראות

פרי עמלם של
הרבנים והרבניות
במושבים ובעיריות

בלב אחד לאחדות

♥ העלון מופץ חינם להנאתכם ♥

העלון הנוכחי מוקדש לחברת דיילי ניווינג בע"מ בהנהלתו של חברנו היקר ד"ר יונתן דונט הי"ו כהוקרה לעזרתו הנדיבה.

דברי פתיחה מאת הרב נתן קאהן,
י"ר ומייסד ארגון "בלב אחד לאחדות"

דברי הרב

לכבוד ידידי היקרים
תושבי המושבים והעיריות
בארצנו הקדושה הע",

ברגשי אושר ושמחה הנני להשיק בפניכם
את העלון "בלב אחד לאחדות", שיצא
לאור אחת לשבועיים. ברוך שהחיינו
וקיימנו לזמן הזה.

**ארגון "בלב אחד לאחדות" נמצאת על המפה
זה כבר עשרים ושבע שנים.**

בשנת 1997 גיבשתי את הקבוצה
הראשונה בת חמישה תושבים ממושב
תירוש, (שאחד מהם היה אז בן ארבע
עשרי בלבד) ודרבנתי אותם להגיע לבית
שמש פעמיים בשבוע. מושב שדות מיכה
הייתה אז המושב הראשונה בו התקיימו
השיעורים בתוך המושב, ומיד אחריו עוד
כמה מושבים מהאיזור. כהיום בלב אחד
משרת **שלושים ושמונה מושבים**, רובם
עדיין במטה יהודה, מספר לא מבוטל
במועצת גזר, כמה באזור מרחבים בדרום,
ועוד כמה באזור צפת בצפון.

לא פעם ולא פעמיים אני מקבל פניה
מהמשתתפים **להקים עוד שעה ועוד יום
בשבוע של קורת רוח**. לצערי אין בידי
לספק, בגלל העומס הרב על הרבנים.
תקוותי להגיש אליכם דרך העלון הנוכחי,
מאמרים על ידי הרבנים והרבניות
המתאמצים להגיע אליכם מיד שבוע,
ולתת בזה מענה חלקית לבקשתכם הנ"ל.

תוכן ענינים

2 **חינוך ילדים**
הרב אופיר חיון
שליט"א

3 **זוגיות**
הרב נתנאל
שעון שליט"א

4 **מה בפרשה**
הרב נתן קאהן
שליט"א

הדרשן הצעיר
דבר תורה על ידי
תניאל אבוקרט

5 **פינת השבת שלי**
הרבנית יעקובי
תח"

6 **סיפורים על
גדולי ישראל**
הרב פוקס
שליט"א

7 **מושקפיץ**
קומיקס

8 **מה חדש
בארגון**
מי בתמונה

**האמינו לי שהסיפוק שלכם היא מה שנותנת
לי אושר**, ובתפילותי לאושר ועושר אני
כולל אותכם גם יחד.

ביום שבת יש לנו הזדמנות מצוינת
לעשות "סוויטש" ולהתעסק בנושאים
אחרים מאשר הדאגות היומיומיות. כלומר
לצאת מהקופסא של ימי החול, לעולם עם
חשיבות על רמה אחרת.

אני והצוות כולו משקיעים המון כוחות
ושעות להביא לכם מאמרים מצוינים
אלו, והתגובות והעידוד שלכם למערכת
יתן לי את ההרגשה הנפלאה ש "יש שכר
לפעולתך".

ובכן אפנה אליכם, הציבור היקר משתתפי
השיעורים, וכן לכל אשר ידבנו לבו, מכל
הגילאים ומכל השכבות **לשלוח הערות
ותגובות למערכת העלון, על אותם נידונים
של המאמרים המוגשים אליכם.**

באותה הזדמנות אזמין אותכם לנצל את
העלון ולפרסם שמחות, אזכרות, וכו',
לתועלתכם הרצויה.

ההבנה ההדדית והדו-שיח ברוח טובה
מהווה הבמה שתביא את הגאולה השלמה
במהרה בימינו אמן.

ידידכם עוז מאז ומתמיד,

הרב נתן קאהן י"ר ומייסד

"בלב אחד לאחדות" הארגון התורני שלכם
במושבים ועיריות ישראל

ריבוע זה מיועד לפירסום בריתות, אזכרות, ואירועים שונים,
לפרטים פנו לדוא"ל / וואצאפ הנ"ל

העלון הבא יוצא בע"ה בעוד חודש
לקראת פורים, 14 מרץ 2025

לשליחת הערות ותגובות למערכת העלון, באותם
נידונים של המאמרים המוגשים אליכם בדוא"ל:
1@belevechad.org או בוואצאפ מס': 054-3198448

על חוקים וגבולות

לחינוכו ולמידותיו. הילד לומד שאין גבולות, הכול אפשרי, הכול מותר. הוא יכול לנצל את הוריו, הוא יכול לדרוש מה שהוא רוצה - והוא יקבל. גם אם נדמה להורים שבמצב הנוכחי טוב לו, הוא מקבל את מה שביקש ויש שקט וקצת רוגע. עם כל זאת הנזק הוא לטווח הארוך. הילד אינו יודע מהו חיסרון, והוא חסר איפוק לחלוטין. הכול זמין, הכול אפשרי. כיצד חושבים אותם הורים, יצליח בנם להתמודד עם אתגרי החיים לכשיגדל? הרי הם לא יהיו לצידו.

לכן ההורים צריכים לחנך וללמד את הילד מה לא ומה כן. מה טוב ומה רע. מה אסור ומה מותר.

ונחתום בסיפור: יום ראשון, ילד קטן צובע ציור. הגננת מזהירה אותו לא לצאת מהקו, אבל הקווים דקים כל כך. הוא מנסה ולא מצליח. מזיז ידו בעדינות עם הצבע, אבל הצבע חורג מהפס ומכתים את המשטח החיצוני. המשטח האסור, שהיה אמור להישאר ריק. יום שני, ילד קטן צובע ציור. הגננת מזהירה לא לצאת מהקו, והפעם הוא לא יצא. כי הקווים הפעם עבים. הם עבים - אז גם אם הוא חורג, הוא עדיין בתוך הקו. גם אם יצא מהציור, הוא לא יצא החוצה. והמשטח הלבן מסביב יישאר ריק.

מסקנה: כשהגבולות של ההורים בבית דקים, אל יתפלאו אם יגלו שהילדים שלהם יוצאים מהקווים...

ייתכן וההורים חוו בילדותם מחסור באהבה או שימוש מופרז באיסורים ובשלילה והם רוצים לגדל את ילדם אחרת, ובהקצנה הם חוששים לומר את ה"לא". יש להניח שגם לאותם הורים יש אי אילו גבולות. הרי אין הורה בריא בנפשו שיסכים שילדו יתקע מסמר שקע החשמל,

מ שום שהילד יתחשמל. או הורים שיתנו לילדיהם את ערכת סכיני המטבח החדים לעבודות יצירה, כי הם חוששים לגופו. את זה הם מבינים. הם יודעים לעמוד על שלהם כשהנזק ברור. אבל כמה הורים מתקשים להציב גבולות בחנות הממתקים אף שהם ממש לא מעוניינים לקנות לו עוד סוכריה ועוד חטיף? אך חלקם מתקשים לשים לה סוף אף על פי שהם רוצים. לכן חשוב להבין שגם אי אמירת "לא" גורמת נזק. אולי לא לגופו של הילד, אך כן לנפשו,

מספרים על אמא יהודיה, שהייתה ידועה במסירותה לעשרת ילדיה. בעוד בוקר שגרתי של חופשת קיץ ארוכה היא הלכה לטייל איתם בעיר, בצהריים כולם חזרו הביתה צווחים ובוכים מצמא ורעב. והנה, במקום להאכיל אותם - הסתגרה האם במטבח, התארגנה עם עצמה ואכלה ושתתה היטב. אמרו לה: "איזו אמא את, הילדים שלך צווחים ובוכים ואת מסתגרת ואוכלת?!"

אמרה להם: "כן, אני מכינה להם". מה ?????? שאלו בתדהמה "א מ א ח ז ק ה" !!! ענתה...

הורים רבים מפגינים חולשה מול ילדיהם וחוששים לומר להם "לא". הם מפחדים מתוצאות שליליות. מהשפעות קשות על נפש הילד שיוכלו לתגובות לא רציונאליות, כמו חוסר שליטה. חוצפה וזלזול. הם טוענים שההתייחסות בשלילה לרצונותיו של הילד עלולה להשפיע לרעה עליו ועל הסובבים. ילד צריך לקבל הכל, הם אומרים. עליו לחוש שהוא הכי אהוב הכי רצוי. ושהוריו מוכנים לעשות הכול למענו. סביר להניח שילד שקיבל חינוך עקבי שכזה, אינו בדיק האדם המוחנך והמרסן ביותר עלי אדמות. אמנם נכון שילד אמור להרגיש אהוב ורצוי. התחושות האלו הם אבני יסוד בהתפתחותו. אך יחד עם זאת **ילד לא אמור לקבל הכל. מחשבה זו הינה מעוותת מיסודה**

הרב נתנאל
ששון שליט"א

זוגיות

"אין זוג לא מוצלח – יש זוג לא מודרך"

הבעל משתף: "אני נותן לה הכול, באמת הכול, אבל אני לא מבין מה היא רוצה ממני." ומהצד השני האישה טוענת: "מה שהוא ביקש - נתתי, אני לא מבינה למה הוא מתוסכל כל כך."

הפער הזה נובע מהעובדה הפשוטה שכל אחד מהם נותן את כל כולו, אבל לא את מה שהצד השני באמת צריך. זהו אחד האתגרים המרכזיים בזוגיות - ללמוד להבין את השפה, הצרכים, והרצונות של בן או בת הזוג.

לתת את מה שבאמת צריך

התסכול הזה דומה למילוי מיכל הדלק של רכב במים. בעל הרכב אולי יחשוב שהוא ממלא את הכלי בחומר יקר ערך, אבל הרכב לא ייסע - כי הוא זקוק לדלק. כך גם בזוגיות: כל אחד מבני הזוג יכול להרגיש שהוא "נותן הכול", אבל אם זה לא מה שכן שכן הזוג באמת צריך, זה לא יביא לתוצאה הרצויה.

המפתח לשינוי

הבנה הדדית היא לא דבר שנולדים איתו - היא נרכשת. בני זוג צריכים ללמוד כיצד להבין את השפה הרגשית של הצד השני, כיצד למלא את צרכיו האמיתיים, ולא את מה שנראה בעינייהם כמתאים.

בטורים הבאים, בעזרת השם, נעמיק ונלמד יחד כיצד לזהות את הצרכים של בן או בת הזוג, לבנות תקשורת מכבדת ואפקטיבית, וליצור זוגיות שתספק אושר ושגשוג לשני הצדדים.

האמרה "אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך" היא לא רק משפט יפה, אלא מפתח חיוני לחיים זוגיים מוצלחים ומשגשגים. בדיוק כפי שאדם אינו יכול לנהוג ברכב בלי ללמוד כיצד לתפעל אותו, או להיות טייס ללא הכשרה מקצועית, כך גם בחיי הזוגיות - הצלחה דורשת הכוונה ולמידה.

במהלך פגישה עם זוג, האישה שטחה טענות רבות על בעלה, בעוד הוא שתק ולא הגיב. כשפניתי אליו ושאלתי: "מה אתה אומר להגנתך?" הוא ניגש לארונות המטבח והראה לי שהם מלאים בכל טוב - עוגות, ממתקים, ומוצרי יוקרה. "אני לא מחסיר ממנה דבר", הוא אמר. האישה, בתגובה, פלטה: "אתה רואה? אין עם מי לדבר!"

הסיפור הזה ממחיש בצורה מדויקת את הפער: הבעל חש שהוא נותן את כל כולו, אך האישה, מצידה, אינה זקוקה לעוגות ולממתקים - היא מחפשת משהו אחר לחלוטין שהוא לא הצליח להבין.

לעיתים, זה כואב לראות זוגות נפלאים, אנשים בעלי לב טוב ותכונות נעלות, שמתקשים לנהל קונפליקטים בצורה מכובדת וראויה. לא משום שאין להם כוונות טובות, אלא משום שלא למדו כיצד לשתף פעולה בניהול חיי שותפות.

שני עולמות שונים תחת קורת גג אחת

הקדוש ברוך הוא יצר איש ואישה - שניהם יצירות מופלאות של הבורא, אך עם תכונות, צרכים, ואופי שונים לחלוטין. לעיתים קרובות אני פוגש זוגות שבהם

מה בפרשה

הרב נתן קאהן, יו"ר ומייסד "בלב אחד לאחדות"

אותנו להגיע לפסגה העליונה של 49 שערי קדושה במעמד קבלת התורה בהר סיני, (אמונה חזקה, וצורת התנהגות של יצר טוב ברוח אבותינו מדורות הקודמים) היינו צריכים להחזיק מעמד ולא להתפתות ליצר הרע בדרגת 49, הסוכב אותנו לשטויות ולטומאה, ורק אז זכינו להתקרב עד כדי השגת ארבעים ותשע דרגות קדושה.

וממשיך הרב להסביר שבימות המשיח נזכה גם להגיע לדרגת החמישים בקדושה. ולפי זה גם ברור שכעת בגלות של היום, אנחנו צריכים להחזיק מעמד ולא להתפתות לדרגת חמישים שערי טומאה.

והסיבה איך זה שהיום לא מתיישים בדרגת החמישים מהאמונה, ובזמן יציאת מצרים כן היינו מתיישים אם היינו נופלים לדרגת החמישים, היא משום שהיום יש לנו את לימוד התורה הקדושה שיש לה סגולה לגונן עלינו מהיידוש בכל מצב ורגע נתון.

מה שאין כן במצרים לא היה להם עניין של לימוד התורה, ובאים היינו נופלים לדרגת החמישים היינו מתיישים לגמרי מהיהדות.

כך מסביר לנו האור החיים הקד' את חשיבות לימוד התורה בימינו.

שיהא ברור לכולם, שלימוד הלכה היא נורא חשוב, ובעדיפות עליונה למי שלקוי בהלכה בסיסית, רק נסינו להסביר את מעלת לימוד התורה גם כשאינה מתמקד על הלכה, כמו לימוד ענייני קרבנות וטהרה.

ויהי רצון שנזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

מה תורמת לנו לימוד התורה גם כשאינה הלכה למעשה "נו, באמת בשביל מה ללמוד התורה עם כל הקושיים וההתירוצים, למה לא להתמקד על סיכום ההלכה היבשה?"

זו שאלה שעולה שוב ושוב, ויש הרבה חומר מעניין על הנושא, אנחנו נתמקד על דברי אור החיים הקדוש בפרשת שמות. (פרק ג פסוק ח)

בפרשת ראה התורה מתארת לנו את המצב בסיפור יציאת מצרים שהיה "בחיפזון" כלומר במהירות מופרזת.

והגמרא מרחיבה להסביר את מהות וסיבת המהירות, איך שהקדוש ברוך הוא שלף אותנו ממצרים ברגע האחרון כשהיינו כבר במצב ירוד כזה הנקרא "49" שערי טומאה", ושם היינו נשארים שם עוד קצת, היינו נופלים ל"50" שערי הטומאה" שהיה מרעיל אותנו בייאוש גמור מהגאולה, ולא היינו זוכים להיגאל.

והבנת העניין של "שערי טומאה" הוא מושג של יצר הרע לפריקת עול התורה והמצוות, מין "לא בא לי" זה, וצורת התנהגות שלא הולמת ליהודי מאמין, כשהדרגה הקשה בזה הגיע אז לדרגת 49.

שואל האור החיים הקדוש, בשביל מה לחכות לרגע האחרון ולסכן אותנו במידת הייאוש ההוא?

והתשובה שלו באה בהסבר העניין, והוא שכדי לזכות

חשוב, ובעדיפות עליונה למי שלקוי בהלכה בסיסית, רק נסינו להסביר את מעלת לימוד התורה גם כשאינה מתמקד על הלכה וטהרה.

הדרשן הצעיר

משתתפי שיעורי הנוער מוזמנים לפרסם דבר תורה בקצרה | לפרסום פנה למדריך שלך

כולנו יודעים ומכירים את הסיפור של קריעת ים סוף שבאור עולם עשה נס גדול לבני ישראל שקרע להם את הים

ונשאלת השאלה מדוע את הנס שקרא לרבי פנחס בן יאיר (תלמוד בבלי חולין דף ז.) שנבקע לו נהר גנאי וחצה אותו רגלי, אנשים לא מכירים ורק את הנס של קריעת ים סוף כולם מכירים, (את השאלה הזו שואל האור החיים הקדוש בפרשת בשלח)

והתשובה, כאן קודם מתן תורה וכאן לאחר מתן תורה.

וההסבר שמשוה רבינו רצה לקרוע את הים לא היה לו כח של לימוד תורה כי התורה עדיין לא ניתנה לעם ישראל לכן זה באמת נס שנקרע הים, אבל אצל רבי פנחס כבר קיבלנו את התורה ויש כח לתלמיד חכמים ע"י לימוד התורה לשנות את סדרי בראשית לכן זה לא נס גדול.

הטבע והבריאה כפופה לתורה

פינת השבת שלי

הרבנית
יעקובי תחי'

ביום השביעי דווקא, שהרי שאר אומות העולם שקבעו לעצמם ימי מנוחה קבעו כל אחד ימים אחרים ורק לא ביום השביעי...

אם אתם משמרים...

מאמרי חז"ל רבים ישנם בעניין השבת. מובא כי "השבת שקולה כנגד כל המצוות שבתורה", השבת היא "מקור הברכה", "כל המשמר שבת - כאילו קיים את כל התורה כולה", אלמלי משמרים ישראל שתי שבתות כהלכתן - מיד נגאלים", וכמובן הפסוק המפורש כי השבת היא "זכר ליציאת מצרים". בכל אלו אנו רואים כי עיקר סגולותיה של השבת הינן רוחניות, השבת היא שורש הקדושה, השבת היא עדות על עיקרי האמונה. הרד"ק כותב כי "שמירת שבת היא עיקר גדול בחידוש העולם ובאמונה באותות ובמופתים ובקיום כל התורה". נמצא כי השבת אינה סתם יום מנוחה גרידא ותפקידה הוא הרבה יותר מאשר צבירת כוחות לשבוע עבודה נוסף.

וההמשך המעצים עוד יותר בעלון הבא בע"ה...

שלום נשים יקרות, כן ב"ה לאחר מאמצים כה מרובים, במשך מספר לא מבוטל של שנים זכינו בס"ד להוציא עלון מיוחד ומפואר בעלויות לא קטנות בכלל אבל כל זה בשבילכן! ועבורכן!

ובזו הפינה נלמד על הפנינה של עם ישראל - שבת! פה יחד נתחזק בהשקפה ובהלכות וגם במתכונים חדשים ורעיונות חמות, והכל שנוכה יחד להכניס את השבת ברונגע ובשמחה גדולה וכך משבוע לשבוע נתגעגע ליום המנוחה לשבת המלכה!

"אמר לו הקב"ה למשה: מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אני מבקש ליתנה לישראל, לך והודיעם" (שבת י' ע"ב).

מדי שבת אנו אומרים בתפילה "ולא נתתו ה' אלוקינו לגויי הארצות, ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים, וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים, כי לישראל עמך נתתו באהבה, לזרע יעקב אשר בס בחרת".

מבואר איפוא, כי התורה הינה מתנה מיוחדת הנמצאת אך ורק בחלקו של עם ישראל. שום עם אחר לא זכר להחזיק במתנה היקרה - שבת

חוק שעות עבודה ומנוחה?

לכאורה, יום המנוחה הוא רעיון סוציאלי, מנוחה היא דבר לו נזקק הגוף, יום מנוחה הוא דבר הנהוג בכל העולם, בין אם בשבת, או בראשון, או שישי, יום המנוחה הינו דבר הקיים בכל אומה ואומה מאומות העולם. מהי איפוא המתנה המיוחדת אותה זכה לקבל אך ורק עם ישראל? ומהי הסיבה שבעטיה לא קיבלו ממנה שאר העמים?

גדולים, ארוכים ונשגבים הם ענייני השבת, מכפי שנוכל לעבור עליהם ביריעה קצרה זו. ברם, ננסה מעט לעמוד בקצרה על הנקודות החשובות שבענייני השבת, על ענייניה השונים, ושכרם של אלו הזוכים לכבדה ולשמרה כראוי.

ראשית, עלינו להבין מהו גודל מעלת השבת, האם זהו הרעיון של יום מנוחה לאדם, יום בו הוא אינו שקוע בעבודתו אלא במנוחה, שהייה עם בני משפחתו וכדו', או שמא ישנם עניינים אחרים המייחדים את יום השבת משאר ימות השבוע.

מלבד זאת, צריך לדעת האם ישנו עניין מיוחד

מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה

הרב פוקס שליט"א
מוסר שייעור
במושב לזית

סיפורים על
גדולי ישראל

מידת החסד והכרת הטוב של רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל

לביתכם להיות זמינים לטלפון - ואם בעינינו נגמר
לכם נקיפת צער, מחובתנו לפצות עליה בפרץ של
שמחה. לכן הגענו!"

עברו שנים מאז, ועד היום אנו מתפעלים, לא רק
מהדקויות, מההתחשבות, מהפיצוי, אלא בעיקר
מנקודה נפלאה: אם הבין רבינו שהזמן כה יקר עתה,
וחשוב לנו כל כך לחזור הביתה בהקדם, למה לא
העיר לרבנית שאין זו השעה לבקש הסעה לקניות?

משום שכל שהתחשב בדוחק השעה, התחשב
לא פחות ברגשות הרבנית, ונמנע מלהעיר!

יצא ידי כולם, בטרחת שניהם
לאירוסין!...

סע הביתה ותביא את אשתך
לאולם

פעם קבעו עם רבינו שיבואו
לקחתו לערוך חופה וקידושין.
בשעה היעודה, באיחור המקובל,
נקשו בדלת: "הגענו לקחת את
הרב".

הביט רבינו באיש שבא לקחתו. כחתן לבוש

פאר, קורן ומאושר.

"מה קרבתך לשמחה?" שאל,

"אני אחי החתן", הצהיר.

"מזל טוב. נשוי?"

"נשוי, עם שלושה ילדים שיהיו בריאים".

"אמן. ואשתך איפה?"

"בבית, תבוא במונית. קבעו אתי שאביא את הרב".

"ובכן, אתה תיסע הביתה, ותביא את אשתך לאולם,
זו חובתך. לא יתכן שיש לבעל רכב ואשתו תקושש
מונית. אני, אבוא במונית! נפגש באולם..."

שלא תיגרם לאשה עגמת נפש, בגין הסעתו!

(קטעים מתוך הספר רבינו האור לציון)

סיפר הרה"ג רבי דוד כהן שליט"א, מחכמי ישיבת "נהר
שלום": יום אחד, עלינו אני ואשתי, שהיא אחייניתו של
מרת רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, לבית הדוד הגדול,
לבשרו שאמש זכינו לארס את בננו בשעה טובה
ומוצלחת. התקבלנו על ידי הרב והרבנית במאור
פנים, ושמחו כל כך לשמוע הבשורה. הם בירכו
ואיחלו מכל הלב. כאשר פנינו לצאת, שאלה הרבנית
האם נוכל להסיעה לקניות, על הדרך, כי ההליכה
קשתה עליה מאוד. נעניתי בשמחה. והרבנית ערכה
את הקניות. רצינו להשלים את המצוה, ולא
השארנוה לבד. החזרנוה לביתה.

עמדנו לחוג את האירוסין בבני
ברק, עיר מגורי הורי הכלה.
ידענו שלאור מצב בריאותם
לא יבואו הדודים הקדושים,
אבל להזמין צריך, מפני
הכבוד. וגם כדי לזכות
בהרעפת הברכות! התכנסנו
באולם בבני ברק, והנה -
איזו הפתעה! - רבינו הגיע
עם הרבנית, והופעתם עוררה
התרגשות רבה כל כך! כמה שמחו
בבואם, וכמה שימחו את כולם!

עם תום האירוע, ניגשנו להודות על הטרחה
והמאמץ, שבאמת לא היה לפי כוחם. התנצלנו
שלא היה בכוונתנו להטריח. כמה שאנו שמחים על
הגעתם, חשים אנו רגשי אשמה...

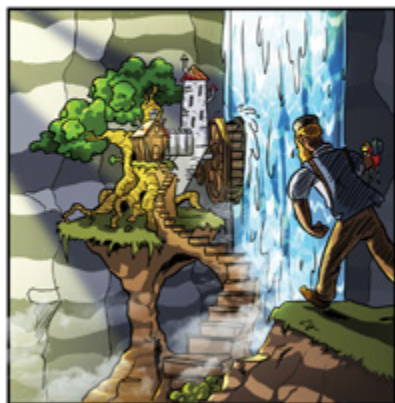
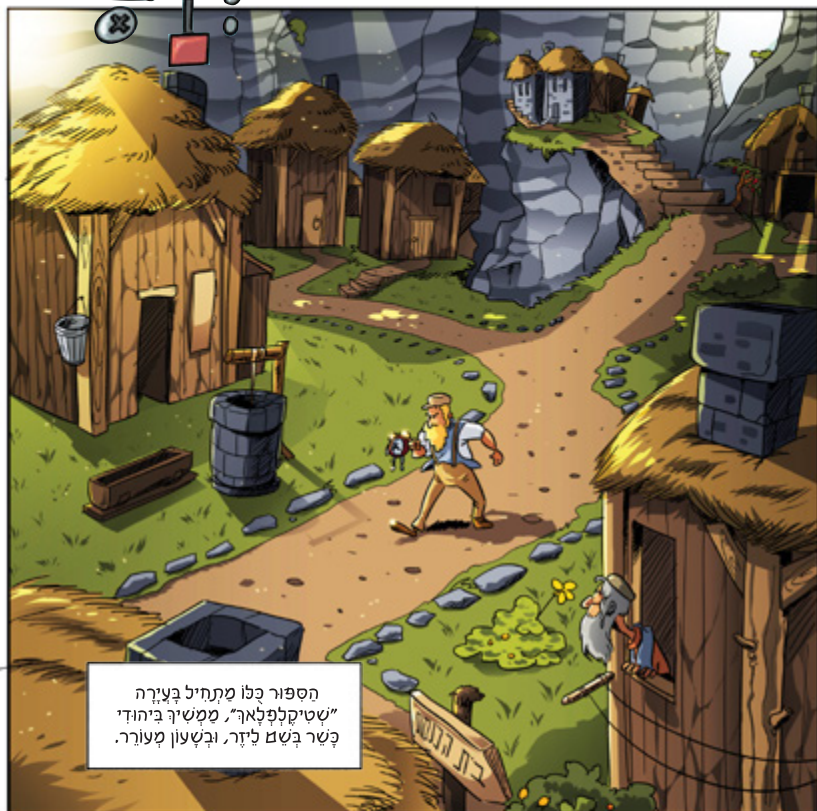
ענה הרב ואמר במאור פנים: "אתם צודקים, זה
באמת לא היה לפי כוחנו, ולא היינו אמורים להגיע.
אבל - הזוכרים אתם, שהגעתם ביום שלאחר הוורט
לבשר שמגיעה לכם ברכת מזל טוב, והרבנית ביקשה
שתסיעו אותה לקניות?"

ודאי זוכרים. ראינו זאת כזכות.

"ובכן, באותו בוקר התפרסמה המודעה בעיתון על
אירוסין בנכם, ולבטח התקשרו רבים לברך ולאחל. וגם
אתם התכוונתם להתקשר ולבשר לקרובים ולמכרים.
וכשהרבנית ביקשה הסעה, למרות שהסכמתם
וברצון, חשתם איזו נקיפת צער שאינכם חוזרים מיד

כחוש מורשקהנייט

פאת: אבימי
כתב: דן ברלב

התקדמויות
אבני דרך לייסוד
שיעורים

מה בארגון?

לדוגמא ולמוכח

שבוע לאחר מכן גילינו 2 פנחסיות מהשיעור ברוג'ית אשר החליטו ביתר שאת וביתר עוז לטוהר את ביתם והתנתקו מרשת הפייסבוק והאינסטגרם, הן מספרות בלב גלוי כמה זמן ואוויר נהיה בחייהם ופנויות לביתם ברוגע, ופחות שמיעת חדשות ומראות קשות.

ואף הוענקו להם תעודות!

רגע מרגש וטיהור כזה חווינו לפני שנה וחצי אצל משפחת אליהו במושב תעוז שהחליטו ההורים בנחישות כי הקיץ הזה יעברו בני ביתם ואף הם בקדושה ובעשיה מבורכת ע"י סילוק המסכים מביתם וקראו לחופשת הקיץ "קיץ ללא מסכים", מרוב התרגשות החלטנו בארגון שאנו מפתיעים את המשפחה ומגיעים אליהם במשלחת כבוד להעניק להם את התעודה! ההתרגשות הייתה רבה!

ואם אנו כך מאושרים מאחינו עם ישראל הקדושים אז מהי שמחתנו של הקב"ה בילדיו האהובים.

יה"ר שנזכה לעלות ולהתעלות יחד ועל ידי כך נזכה להחיש את הגאולה ברחמים ולהשיב את השבויים אמן

במהלך שנות חיינו אנו נפגשים עם כל מיני סוגי אנשים, ומכל אדם אנו לומדים כמאמר חז"ל "מכל מלמדי השכלתי" (תהילים קי"ט, פסוק צ"ט),

אך ישנם פעמים שאנו עומדים ומשתהים מול אנשים שבמעשיהם הם ענקי רוח!!!

ומהם אנו מקבלים השראה וכח לדמות להם במעשיהם לעלות ולהתעלות. והשאיפה של כל יהודי/ה להפוך מאייר פרא ולהגיע לדרגת אדם כפי שנאמר על רשב"י "אדם נאמר בעבורך".

ובזה העמוד נעלה על הדף באישורם של חברותינו לשיעור על מעשה של גדלות ודוגמא שיתן גם לנו את הכח לגבור על יצרנו ולזכות להיות לדוגמא ומופת בעיני בוראנו אמן.

בפרשת פנחס דיברנו על שמירת טוהר המחנה, וכל אחד ששומר על ביתו מכל דבר והלא הקטן ביותר של ההפך מקדושה בעצם הרי הוא/היא פנחס של הדור,

תמונת נוסטלגיה
מהתקופה הראשונה
של "בלב אחד לאחדות"

מי בתמונה?

מושב בית-עריף חשוון
2002 סיום מסכת
הראשונה עם הרב יואל
אמזלג שליט"א

מושב בקוע טבת 2002
סיום מסכת הראשונה
עם הרב מרדכי רמתי
שליט"א

מושב נווה מיכאל
סעודת מלווה מלכה
2007